

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro Dei casto timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum
Iesum, Precatio XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

diffima in me exerceas & agas, ut cor meum clavo intensissimi tui amoris incurabiliter vulneres, transfodias, & tibi inseparabiliter vrias, ut amore tui semper langueam, & extra te nulla affectione exire valeam. Hac firmissima anchora omnem cordis, sensuumque euagationem in te quietes, in te compescas & stabilias. Hac mentem meam repleas & confirmes, ut te Deum meum in omnibus & super omnia, proxima verò in te, & inimicos propter te sincerè verecū diligam, odientibus atque offendentibus me ex animo ignoscam, bene cupiam, bene faciam, & totis nisibus malum fideliter, exemplo tui, bono recompensare studeam, eosque tanquam singulares amicos perfectius diligam, Amen.

Actio gratiarum pro cruci Domini Iesu furiosæ elevatione, ponderoso & violentissime doloris suo, de lapsum in petram.

C A P V T XII.

Nobilissime Domine Iesu, Dei viui & castissimæ virginis Mariæ fili dulcissime & dilectissime, quam magna multitudo misericordiæ tuæ, quam immensa magnitudo charitatis tuæ, qua tam intolerabiles & innumerous poenarum cruciatu pro nobis tam mitissimè tantisque cum desiderio tollerasti. Singulariter verò in illa immanissima dolorosissimæ crucifixione tui, in qua contremuerunt omnia interiora tua, in qua immensus ille dolor manuum & pedum tuorum pertransiit omnia viscera tua, per nervos, venas & osicula, quæ in eisdem concurrunt: in qua etiam acerbitas clavorum penetrauit secreta medullarum, ossium & nervorum tuorum, intimas cordis tui medullas: qua denique tam inhumaniter extensus, tamque immobiliter cruci fuisti affixus, ut unum membrum alii succurrere non posset, cunctis pariter incomprehensibili dolore penitus corrupis.

O quam cuncta interiora extensa, læsa, & dissoluta sunt atque dilacerata. O quam amarissimè proximio cruciati & excessu dolore lachrymatus es. O quot quamque crebro singultus & suspiria emisisti, ut etiam adamantina pectora ad tui aspectum compassionem mollescere potuissent.

Vbi verò te dulcissime Iesu sic inhumaniter cruci affixissent, mox immitissimi carnifices magno cum furore, validisque clamoribus te de crucifixionis loco ad foramen, cui crux erat imponenda ac firmando super terram & super lapides, cum ligno crucis fune apposito protrahunt, ibique cum crucete subleuarunt, & in petram excisam vel foramen ferocissimè & nimis impetuose eam imposuerunt & decidere permiserunt, ita ut hoc violento casu cuncta tua sacratissima membra & interiora tremerent, & immenso dolore, ac cruciatu affligerentur collidgrenturque.

Pro Deicastro timore, compassione & amore erga crucifixum Dominum Iesum, Preceatio XII.

Gratias tibi ago ex intimis cordis mei visceribus ò amator hominum ardentesissime Christe Iesu, pro summo illo tuo erga nos amore, quem in crucifixione tui dolorosissima & ignominiosissima nobis vberimè declarasti, & quando te nudum inter duos latrones tanquam sceleratissimum omnium suspensi permisisti, obsecrans te per eundem inestimabilem amorem tuum, & per singula vulnera & dolores corporis tui, perque omnes guttas rosei sanguinis tui,

ff

confi-

configit timore tuo cārnes meas, ne libidini, aut qualicunque peccato māle suasus consentiam. Perfora manus meas, ne ocio torpescant: perfige pe des meos, vt in bono opere stabilis perseuerem, vīc fortiter labores & dolores pro tui honore sustineam. Ardentissimus quoque ille amor tuus, quo cruci clavis durissimis fūisti affixus, cor meum amantisime Iesu transeat, salutarīq; me vulnere cruciet, vt ex vehementi meorum peccatorum contritione, tuiq; dilectione totus lachrymis fluam ac à meipso quasi penitēs deficiam. Inquit dulcis Iesu dolorem, auge deuotionem, renova compassionem, accende in me tui amorem, vt nihil mihi separat, nihil afficiat, nihil corde meo inficit aut inhāreat, nisi dulcis Iesus Christus, & hic ex mei amore crucifixus.

Ab omnibus igitur obsecro pie & suauissime Iesu, quæ huius mundi sunt, totum me tecum in cruce tua subleues, vt mundo & omnibus concupiscentijs eius crucifixus & mortuus, in tuis mellifluis vulneribus valeam iugiter commorari: & ad eadem in omni adueritate & ingruente tentatione summa fiducia confugere, Amen.

Actione gratiarum pro multiplici cruciatu tam externo, quam interno Christi in cruce, & pro glorioso crucis Christi titulo.

C A P V T XIII.

Onipotens, piissime ac patientissime Domine Iesu, mediator Dei & hominum: adoro, laudo, benedico & gratias ago tibi, quod naturam humanam assumpsisti propter me perditum hominem redimendum, & iam in eadem patiendo, tenet ipsum pro nobis hostiam viuam & immaculatam Patri obtulisti. Repräsento nunc tibi summō cordis moerore immensam illam & profundissimā omnium afflictionum & cruciamentiōrum abyssum, quæ intus & foris sustinebas, quando in cruce in omnibus & singulis membris, venis & artibus tuis totus penitissimē & dolorosissimē, sauciatus, solus tribus horis grauissimum illud calcasti torcular, adeò vndique pœnis & vulneribus repletus, vt à vertice capitis usque ad imum pedis non esset in te vel illa sanitas: sed quicquid in corpore tuo erat, aut erat plaga tumens & liuida, aut vulnus fluens; aut roseus calidusq; sanguis per corpus discurrens.

Vt inām verò cordi meo tuā passionis ingem memoriam imprimas (ad qualem cunq; per gratiam tuam, tibi exhibendam compassionem & gratitudinem) vt indefinenter deuotè meditando expendam in te humanitatis tuā nobilissimam tenerrimamq; complexiōnem, incomprahensibilem tuā Majestatis excellentiam, & dignitatem, pœnarum magnitudinem & multitudinem, vulnerum acerbitudinem & profunditatem, dolorū multiplicitatē, opprobriorum varietatem, spiritus angustias, cordis pressuras, cordiales & intimes compassiones atque tristitias: quæ omnia cūm semper, tum maximē tribus illis horis, quibus in cruce tribus clavis eras affixus, tibi cruciatus omni intellectu maiores, quin & morte amariores tibi exggerauerunt. His insuper accessit, quod singulorū vulnerum atq; pœnarum distinctim ac singulariter simul omnes & singulos sentiebas dolores & agerbitates. Ampliabantur vulnera, & rousis continuè pœnis profundius lacerabantur, adeò vt dolor non modo omne corpus, verum cordis etiam atque osfium penetrans medullas, te totum nimis dirè laniando mactaret & cruciaret.

Cate.

